

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **B.**, so sídlom v B., IČO: X., v dovolacom konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., za ktorú koná JUDr. J. N., advokát a konateľ, proti povinnému **J. Č.**, bývajúcemu v Z., o vymoženie **960,21 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 34 Er 1163/2012, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. augusta 2013 sp. zn. 7 CoE 94/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie oprávneného **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnený podal súdnej exekútorke Mgr. J. S. návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie peňažného plnenia na podklade pripojeného rozhodcovského rozsudku z 30. marca 2012, sp. zn. W. vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti R., so sídlom v B.. Súdna exekútorka následne požiadala v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) okresný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Nitra (exekučný súd) uznesením z 27. novembra 2012 č. k. 34 Er 1163/2012-14 žiadosť súdnej exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že z rozhodcovského rozsudku, na podklade ktorého sa vykonanie exekúcie navrhuje, vyplýva, že povinný bol zaviazaný

na splnenie povinnosti z dôvodu, že nesplatil úver poskytnutý mu právny predchodcom oprávneného (P.) na základe zmluvy o úvere. S prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah tejto zmluvy dospel k záveru, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a na vec treba preto aplikovať § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Vychádzal z názoru, že v exekučnom konaní súd je povinný už pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia ex offio posúdiť nekalú povahu zmluvnej podmienky (rozhodcovskej doložky), ktorou je založená právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Za základ svojho rozhodnutia vzal zistenie, že rozhodcovský súd vyvodil svoju právomoc konať a rozhodnúť o žalobe na splnenie povinnosti vrátiť úver aj s príslušenstvom, z článku 9.2 Obchodných podmienok pre úver (verzia 2/2006), v ktorom je obsiahnutá rozhodcovská doložka, podľa ktorej akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere a obchodných podmienok (ZoÚ a OP), budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody klient prijíma návrh Banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich s ZoÚ a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik ZoÚ a OP, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti R. (RAM) podľa jeho vnútorných predpisov a že strany sporového konania sa rozhodnutiu RAM podriadia s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné, pričom miestom rozhodcovského konania je B.. Podľa exekučného súdu uvedená rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne a vytvára v neprospech spotrebiteľa značnú nerovnováhu práv a povinností účastníkov spotrebiteľskej zmluvy. Uvedená doložka odníma povinnému možnosť požiadať o riešenie prípadného sporu „štátny súd“, deleguje všetky právomoci len na rozhodcovský súd v B., čo môže sťažiť povinnému prístup k súdu. Dospel preto k záveru, že rozhodcovskú doložku treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda za neplatnú. Takáto rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať označený rozhodcovský rozsudok, z ktorého dôvodu oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul. Žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto nevyhovelo.

Krajský súd v Nitre na odvolanie oprávneného uznesením z 30. augusta 2013 sp. zn. 7 CoE 94/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi exekučného súdu. Má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej doložky až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom

zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného – dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej doložky považuje za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, v dôsledku čoho bolo dôvodné aplikovať ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní už v štádiu rozhodovania exekučného súdu o žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko súdna exekútorka žiadala vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na neplatnú rozhodcovskú doložku ani nemal byť vydaný, pričom rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Okrem toho uviedol, že i podľa jeho názoru je rozhodcovská doložka neprijateľná, lebo spotrebiteľ si ju osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými obchodnými podmienkami oprávneného. Mal možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným zmluvným dojednaniám, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Považoval preto rozhodnutie exekučného súdu, ktorým zamietol takúto žiadosť, za vecne správne.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie oprávnený. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdnu exekútorku vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p.; dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 237 písm. a/, d/, e/, f/ O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

Povinná sa k dovolaniu oprávneného písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 148/2013, 6 ECdo 152/2013, 6 ECdo 216/2013, 6 ECdo 262/2013,

6 ECdo 264/2013, 6 ECdo 322/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová